

РЕШЕНИЕ

№ 1711

гр. София, 17.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11470** по описа за **2020** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационни жалби на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ /КЗП/, чрез пълномощника адв. К., и [фирма], представлявано от управителя Р., срещу решение от 23.09.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 13-ти състав по НАХД № 16841/2019 г.

Касационната жалба на КЗП съдържа оплаквания за неправилност на решението в отменителните му части, поради постановяването му в противоречие с материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, аргументирано подробно в жалбата. Посочва се, че неправилно СРС е приел, че са налице основанията по чл. 28 от ЗАНН. Според касатора неправилно е прието, че точка първа и втора на наказателното постановление са за едно и също административно нарушение, тъй като по първата точка става дума за непредставяне на стандартен формуляр, а по точка втора – за липсата на реквизити в преддоговорната информация. Касае се за две отделни нарушения. Счита се, че туроператорът има задължение да съхранява предоставените от него документи за туристическите пакети. Твърди се, че контролните органи извършили проверка и изискали представянето на доказателства за изпълнение на чл. 82, ал. 1 от Закона за туризма /ЗТ/ по отношение на конкретен турист, като от страна на [фирма] била представена предварителна писмена информация за туристически пакет за пътуване

до П. минерални бани за периода от 19-20.01.2019 г., в която липсвали задължителните реквизити по чл. 80, ал. 1 от ЗТ, а именно – тези по т. 1, буква „б“, „в“ и „з“, т. 4, т. 7, т. 8 и т. 9 на цитирания текст. Ирелевантно, според комисията, за съставомерността на деянието, за което е санкциониран търговецът, а именно – представяне на предварителна писмена информация за туристически пакет за пътуването, посочено по-горе, която не съдържа част от задължителните реквизити по чл. 82, ал. 1, предложение 3 от ЗТ /респективно несъставомерността на последното, е наличието на тази информация в програми, брошури, каталози и др. или в договора за организирано пътуване или в общите условия към договора, тъй като законът изисква тази информация да е посочена в предварителната писмена информация за туристическото пътуване/. По отношение на нарушението по чл. 84, ал. 1 от ЗТ се сочи, че според цитираната правна норма, договорът за туристически пакет или потвърждението за сключване на договор за туристически пакет съдържа цялата информация по чл. 82, ал. 1, т. 1 – 9, както и допълнителната информация, посочена в т. 1 до т. 8. В случая, от доказателствата по делото безспорно се установявало, че сключеният на 17.01.2019 г. договор между туроператора и потребителя – С. Г., не съдържа изискуемата информация по чл. чл. 82, ал. 1, т. 1 – 9 от ЗТ, като липсват част от задължителните реквизити, описани подробно в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателното постановление. Посочват се аргументи, че в настоящия случай не са налице предпоставките за третиране на процесните случаи като маловажни, което да обуслови приложното поле на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН. Иска се решението на СРС да бъде отменено в частите, с които е отменено процесното наказателно постановление по точка втора и трета, като неправилно и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на адвокатството възнаграждение от страна на ответника по касационната жалба, при условие, че същото е поискано в размер над минималния законоустановен размер. Касационната жалба на [фирма] съдържа оплаквания за неправилност на решението в потвърдителната му част, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и в нарушение на процесуалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Посочва се, че обжалваното НП нито е издадено от компетентен орган, по развити в жалбата доводи, нито е валидно подписано според изискванията на чл. 57, ал. 2 от ЗАНН. Не е посочено мястото на извършване на нарушението, според наказаното дружество, поради което действителната местна подсъдност по делото трудно може да бъде определена, поради описана липса на посочване на конкретни деяния, извършени на дадено място. Не е съобразено в обжалваната част на решението, че АУАН противозаконно не е съставен в присъствие на [фирма], чрез управителя на последното, като законен представител. Не била налице нито една от хипотезите на закона, допускащи възможност за прилагане на разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Допълва се още, че СРС не е съобразила, че констатациите в акта и постановлението се основават изцяло на проверка по документи. Изтъква се, че туроператорът не бил длъжен да съставя и съхранява специални доказателства, за да установява какво точно е извършил при договарянето на туристическия пакет. Соци се също, че СРС неправилно е приел, че в акта и постановлението законосъобразно са посочени съставомерните от гледна точка на обвинението обстоятелства. От същите документи, според касатора, е видно, че

вместо да изпълнят изискванията на закона за описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, и актосъставителят, и административнонаказващият орган, направо възпроизвеждат буквално законови текстове, което не е правоприлагане, но представлява съвсем недопустим начин за осъществяване на административно наказване. Първоинстанционният съд незаконосъобразно е приел, че е налице извършено нарушение, като не е представен стандартен формуляр за предоставяне на информация, съгласно приложение № 2, според изискванията на чл. 82, ал. 1 от ЗТ. Не ставало ясно защо в случая е трябвало да се използва точно второто приложение, при положение, че законът предвижда алтернативен вариант с приложение № 1. Иска се решението на СРС да бъде отменено в оспорената част и вместо него да бъде постановено друго, с което наказателното постановление да бъде отменено и в частта, касаеща извършеното нарушение по чл. 82, ал. 1, хипотеза втора от ЗТ.

Ответникът – КЗП – редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата на [фирма].

Ответникът – [фирма], в съдебно заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата на КЗП. В приложена по делото молба изразява становище за неоснователност на жалбата на КЗП.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на жалбите.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са процесуално допустими, като разгледани по същество жалбата на [фирма] е НЕОСНОВАТЕЛНА, а жалбата на КЗП е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 23.09.2020 г. СРС, НО, 13-ти състав, по НАХД № 16841/2019 г. е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № К-0049535 от 20.05.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, В ЧАСТТА, с която на [фирма], на основание чл. 194, ал. 1 от ЗТ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 82, ал. 1, хипотеза трета от ЗТ, както и В ЧАСТТА, с която на [фирма], на основание чл. 194, ал. 1 от ЗТ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗТ и е ПОТВЪРДИЛ НП № К-0049535 от 20.05.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, В ЧАСТТА, с която на [фирма], на основание чл. 194, ал. 1 от ЗТ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 82, ал. 1, хипотеза втора от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. В. П., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че не е спазен предвиденият от закона срок за съставяне на АУАН и издаване на НП в частта относно нарушението по чл. 84, ал. 1 от ЗТ, доколкото в АУАН и НП било посочено, че същото нарушение е извършено на 17.01.2018 г., като съгласно чл. 34 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН, ако

е изтекла една година от извършване на нарушението, а АУАН е съставен на 01.03.2019 г. или повече от 1 година от извършване на нарушението според посоченото в АУАН и НП. Допълнено е също, че в НП е посочено, че на дружеството се налага санкция в размер на 500 лева за описаното в т. 3 от НП нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗТ, но такава точка в НП не присъствала. Обсъдено е на следващо място, че наказаното дружество от обективна страна е извършило две отделни нарушения на разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗТ, като това по чл. 82, ал. 1, хипотеза втора от ЗТ е прието за безспорно извършено, а това по чл. 82, ал. 1, хипотеза трета от ЗТ – само частично извършено. За последното нарушение е прието, че се касае не за пълна липса на предоговорна информация за туристическия пакет, а за пропуск от страна на [фирма] да предостави само малка част от изискуемата и приложима информация съгласно закона, като не се твърдяло или не било установено да са настъпили вредни последици и да има предходни данни за нарушения от страна на дружеството, поради което за констатираното нарушение на чл. 82, ал. 1, хипотеза трета от ЗТ е прието, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Описана е точно предоговорната информация за туристическия пакет, която в процесния казус е липсвала по чл. 82, ал. 1 от ЗТ, като изрично е изяснено, че информацията, която не била предоставена по чл. 82, ал. 1, т. 7 от ЗТ се дублирала с информацията, съдържаща се в стандартния формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2, за което непредоставяне на този формуляр дружеството е санкционирано, така че налагането на отделна санкция, според съда, за липсата на информация по т. 7 би било нарушение на принципа non bis in idem.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

[фирма] е търговско дружество, регистрирано за осъществяване на туроператорска дейност. В края на 2018 г. дружеството предложило на сайта си туристически пакет за екскурзия до П. минерални бани в периода 19-20.01.2019 г., с включен транспорт с лицензиран автобус и едно нощувка в х. „В.“. На 17.01.2019 г. С. Г. сключила с [фирма] договор, съобразно предложението на сайта на дружеството туристически пакет. На 19.01.2019 г. служители на КЗП извършили проверка в х. „В.“ и след като установили, че в хотела е настанена група туристи, изискали от дружеството-туроператор документи във връзка с предоставения туристически пакет. Установено било, че преди сключване на договора на С. Г. не бил предоставен стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2 от чл. 82 на ЗТ, както и че в посочената на онлайн страницата на дружеството информация за туристическия пакет липсвали следните основните характеристики на туристическите услуги: дали пътуването или ваканцията като цяло са подходящи за лица с ограничена подвижност, условията за плащане, включително сумата или процент от цената, която трябва да се заплати като първоначална вноска, и график за заплащане на останалата част от цената, или финансовите гаранции, които пътуващият трябва да заплати или да предостави; информация за възможността пътуващият да прекрати договора по всяко време преди започването на изпълнението на туристическия пакет, след като заплати съответните разходи за прекратяване на договора, информация за условията за сключване на договор за доброволна застраховка за покриване на разходите за прекратяване на договора за туристически пакет от страна на пътуващия; информация за условията за сключване на доброволен

или на задължителен договор за застраховка за покриване на разходите за съдействие, включително репатриране на пътуващия в случай на злополука, болест или смърт. На 01.03.2019 г. в КЗП, след извършена проверка, в присъствие на двама свидетели, служители на комисията съставили срещу дружеството АУАН за извършено на 17.01.2019 г. нарушение на чл. 82, ал. 1, хипотеза 2 от ЗТ, за извършено на 17.01.2019 г. нарушение на чл. 82, ал. 1, хипотеза 3 от ЗТ и за извършено на 17.01.2018 г. нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗТ. Представител на нарушителя подписал АУАН без възражения. В тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН също не били депозираны възражения. Въз основа на така съставения АУАН, било издадено и процесното НП, с което на [фирма] били наложени три административни наказания – „имуществена санкция“, всяко в размер на 500 лева, на основание чл. 194, ал. 1 от ЗТ, за всяко едно от трите нарушения.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно в частите, относно нарушенията по чл. 82, ал. 1, хипотеза втора и хипотеза трета от ЗТ, а в частта, относно нарушението по чл. 84, ал. 1 от ЗТ е постановено при неправилно прилагане на материалния закон - отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 1, хипотеза втора от ЗТ преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет или от всяка друга съответстваща оферта за туристически пакет, туроператорът, а в случаите, когато туристическият пакет се продава чрез туристически агент - и туристическият агент, предоставят на пътуващия стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 1, когато е възможно използването на хиперлинкове, или в останалите случаи - стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2. По делото не се спори, че е бил представен формуляр съгласно приложение № 2, а защо не можело да се приложи стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 1. Съгласно чл. 85 от ЗТ тежестта на доказване за спазване на задължението за предоставяне на информацията по чл. 82 - 84 във връзка с договорите за туристически пакети се носи от туроператора. Последният има задължение да съхранява представените от него документи за туристическите пакети. Контролните органи са извършили проверка и са изискали представянето на доказателства за изпълнението на това задължение към конкретен турист – С. Г.. От страна на проверяваното дружество не бил представен стандартен формуляр съгласно приложение № 2 с доказателства, че е представен на туриста, като освен това не се и твърди, че нямат такъв формуляр, тъй като са представили стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 1 чрез хиперлинкове. Поради посоченото, проверяващите не са имали задължение да описват хипотеза първа на чл. 82, ал. 1 от ЗТ. За това нарушение правилно е приложена кореспондиращата му санкционна правна норма на чл. 194, ал. 1 от ЗТ, определяща за неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на пътуващ по чл. 82, ал. 1 - 7, чл. 83, ал. 2 и 3 и чл. 84, ал. 1 - 4 на туроператора или на туристическия агент да се налага имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лева за всеки отделен случай.

Съгласно чл. 82, ал. 1, хипотеза трета от ЗТ преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет или от всяка друга съответстваща оферта за туристически пакет, туроператорът, а в случаите, когато туристическият пакет се

продава чрез туристически агент - и туристическият агент, предоставят на пътуващия стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 1, когато е възможно използването на хиперлинкове, или в останалите случаи - стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2, както и следната информация за туристическия пакет, когато е приложимо:

1. основните характеристики на туристическите услуги:

а) дестинацията/дестинациите на пътуването, маршрута и периодите на престой, с посочване на датите, а когато е включено настаняване, и броя на включените нощувки;

б) *вида, характеристиките и категориите на средствата за превоз, местата, датите и часовете на отпътуване и връщане, продължителност на междинните спирания и местата, където те се правят, както и транспортните връзки; когато не е определен точен час, туроператорът и когато е приложимо - туристическият агент, уведомяват пътуващия за приблизителните часове на отпътуване и връщане;*

в) *местоположението, основните характеристики и когато е приложимо - туристическата категория на местата за настаняване, съгласно правилата на държавата, в която се намира мястото за настаняване;*

г) предвидените хранения;

д) посещенията, екскурзията/екскурзиите или другите услуги, включени в общата цена, договорена за туристическия пакет;

е) когато от контекста не е ясно дали някои от туристическите услуги ще бъдат предоставени на пътуващия като част от група, и ако това е така, когато е възможно - приблизителния брой на групата;

ж) когато използването от пътуващия на други туристически услуги зависи от ефективната устна комуникация - езика, на който тези услуги ще бъдат извършени, и

з) *дали пътуването или ваканцията като цяло са подходящи за лица с ограничена подвижност, както и при поискване от страна на пътуващия - точна информация дали пътуването или ваканцията са подходящи с оглед на потребностите на пътуващия;*

2. наименование на туроператора и на туристическия агент, ако има такъв, седалище и адрес на управление, телефонните им номера и когато е приложимо - адресите на електронните им пощи;

3. общата цена на туристическия пакет, посочена и в български левове, включваща всички такси, плащания и други допълнителни разходи, или, когато тези разходи не могат да се изчислят в разумна степен преди сключването на договора - посочване на вида на допълнителните разходи, които може да се наложи да бъдат заплатени от пътуващия;

4. условията за плащане, включително сумата или процент от цената, която трябва да се заплати като първоначална вноска, и график за заплащане на останалата част от цената, или финансовите гаранции, които пътуващият трябва да заплати или да предостави;

5. минималния брой участници, необходим за провеждане на туристическия пакет, и крайния срок, посочен в чл. 89, ал. 7, т. 1, за евентуално прекратяване на договора преди започване на изпълнението на туристическия пакет, в случай че не е набран минималният брой участници;

6. обща информация за паспортните и визовите изисквания, включително приблизителни срокове за получаване на визи, и информация относно здравните изисквания на избраната за пътуване държава;

7. информация за възможността пътуващият да прекрати договора по всяко време преди започването на изпълнението на туристическия пакет, след като заплати съответните разходи за прекратяване на договора, или когато е приложимо - изискваните от туроператора стандартни разходи за прекратяване на договора, съгласно чл. 89, ал. 1 - 4;

8. информация за условията за сключване на договор за доброволна застраховка за покриване на разходите за прекратяване на договора за туристически пакет от страна на пътуващия;

9. информация за условията за сключване на доброволен или на задължителен договор за застраховка за покриване на разходите за съдействие, включително репатриране на пътуващия в случай на злополука, болест или смърт.

Административнонаказващият орган е приел, че за туристическия пакет, описан по-горе, туроператорът е предоставил информация за него, в която обаче липсвали част от задължителните и приложими реквизити по чл. 82, ал. 1, хипотеза трета, т. 1, б. „б“, „в“ и „з“, т. 4, т. 7, т. 8 и т. 9 от ЗТ. Настоящият съдебен състав споделя възгледите на СРС, че от обективна страна [фирма] е извършила само частично вмененото му нарушение по чл. 82, ал. 1, хипотеза трета от ЗТ и че липсва преддоговорна информация за туристическия пакет според чл. 82, ал. 1, хипотеза трета, т. 1, б. „з“, т. 7, т. 8 и т. 9 от ЗТ, като поради факта, че не се касае за пълна липса на преддоговорна информация, а за пропуск да се представи малка част от изискуемата по закон информация, че не са настъпили вредни последици, както и че част от преддоговорната информация за туристическия пакет съвпада с тази, която е следвало да бъде посочена и в стандартния формуляр съгласно приложение № 2, за което вече същото лице е санкционирано, правилно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Установени са смекчаващи отговорността обстоятелства – не е налице пълно неизпълнение на административно задължение, поради което извършеното се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите нарушения от този вид. Поради това санкцията и в най-малкия ѝ размер би била прекомерна.

По отношение на последното нарушение по чл. 84, ал. 1 от ЗТ, настоящият съдебен състав намира, че в тази си част решението на първоинстанционния съд е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. В действителност като дата на нарушението е посочена 17.01.2018 г., като е изяснено че това е датата, на която е бил сключен договорът с госпожа Г.. От цялостното съдържание, както на АУАН, така и на НП, където многократно е посочена датата, на която е бил сключен процесния договор - 17.01.2019 г., съдът намира че еднократно посочената дата 17.01.2018 г. всъщност е техническа грешка при изписване на годината на извършване на нарушението и поради това не се касае за наличие на основанията да се приложи чл. 34 от ЗАНН. Нарушителят добре е осъзнавал коя е действителната дата на нарушението, кога е сключен договорът с лицето Г., в който липсвало описание на основните характеристики на туристическите услуги, поради което по никакъв начин еднократно посочената друга година, не е довела до накърняване правото му на защита. За това нарушение правилно административно-наказващия орган е приложил кореспондиращата му санкционна правна норма на чл. 194, ал. 1 от ЗТ, определяща за неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на пътуващ по чл. 82, ал. 1 - 7, чл. 83, ал. 2 и 3 и чл. 84, ал. 1 - 4 на туроператора или на туристическия агент да се налага имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лева за всеки отделен случай.

Неоснователни са направените от касатора [фирма] възражения относно нарушаването на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН. По отношение възражението, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, съдът намира, че това е така, но след спазване изискването за покана за явяване за съставяне на АУАН изх. № С-03-1036/15.02.2019 г., като актът е предявен на нарушителя на 06.03.2019г., с оглед на което не е ограничено правото му на защита - да възрази срещу констатациите в същия в установения за това срок. Изводът е съответен на законовата норма, предвиждаща, че когато нарушителят след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя в негово отсъствие. Не е налице и нарушение по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Разпоредбата предвижда, че актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствие на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на

нарушението. Правилото не е абсолютно – изключение от него е предвидено, както в ал. 3, така и в ал. 4 на същата разпоредба. Според последния текст, когато нарушението е установено въз основа на официални документи, актът може да се състави и в отсъствие на свидетели. В конкретния случай фактите и обстоятелствата, обусловили извод за извършено административно нарушение, са установени при извършена проверка от контролните органи на 19.01.2019 г., резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № К-2684340/19.01.2019 г. Посоченият констативен протокол представлява официален документ - издаден по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на службата му /чл. 93, т. 5 от НК/, съответно в хипотезата на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН актът може да бъде съставен в отсъствието на свидетели. Съставянето му в хипотезата по ал. 3 – в присъствието на свидетел, който е различен от този, присъствал при установяване на нарушението, обратно на твърденията на касатора не опорочава съставения АУАН и административнонаказателното производство.

Процесното наказателно постановление, противно на посоченото в жалбата на [фирма], е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 232, ал. 2 от ЗТ наказателните постановления се издават от министъра на туризма, председателя на Комисията за защита на потребителите, председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, областния управител и кмета на общината или от оправомощени от тях длъжностни лица. Възползвайки се от предвидената в закона възможност, председателят на КЗП е издал заповед № 891/12.10.2016 г. /приобщена като доказателство по преписката/, с която е оправомощил на основание на посочената разпоредба от Закона за туризма, Е. М. Г. - директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. в Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите да налага административни наказания и да издава наказателни постановления. Същата е подписала процесното НП, поради което и възражението на касатора е неоснователно. За пълнота следва да се посочи, че всички тълкувания и позовавания в касационната жалба, досежно разграничаване на термините „оправомощавам“ и „упълномощавам“ са ирелевантни към предмета на спора при положение, че законът изрично предвижда възможност за делегиране на правомощия от страна на административно-наказващия орган на длъжностни лица от подчинената му администрация и е налице заповед, с която това право е упражнено, тъй като законовата норма, а не употребеният израз, предоставят правомощия на издателя на НП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** на СРС, НО, 13-ти състав е **НЕПРАВИЛНО В ЧАСТТА**, касаеща нарушението по чл. 84, ал. 1 от ЗТ и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде **ОТМЕНЕНО**, в тази му част. На основание чл. 222, ал. 1 от АПК делото следва да бъде решено по същество, като се потвърди наказателното постановление **В ЧАСТТА**, касаеща нарушението по чл. 84, ал. 1 от ЗТ. В останалата си част **СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ** на СРС, НО, 13-ти състав е **ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя КЗП за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 40 лева, съобразно уважената част от жалбата, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ **СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ** от 23.09.2020 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**, НО, 13-ти състав по НАХД № 16841/2019 г., в частта му, с която се отменя наказателно постановление № К-0049535 от 20.05.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП **В ЧАСТТА МУ**, с която на основание чл. 194, ал. 1 от ЗТ на [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗТ, и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № К-0049535 от 20.05.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, **В ЧАСТТА МУ**, с която на основание чл. 194, ал. 1 от ЗТ на [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за извършено нарушение на чл. 84, ал. 1 от ЗТ.

ОСТАВЯ В СИЛА **СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ** от 23.09.2020 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**, НО, 13-ти състав по НАХД № 16841/2019

г. в останалата му част.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ сумата в размер на 40 /четиридесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.